

aspiració nacional catalana, de promoure la orgànica constitució de l' Iberia convertida en imperi, lluny de esguardar amb rezel i amb fredor els nostres germans de les altres regions espanyoles, els considerem amb respecte i simpatia, ens interessem per sos afers i per sos anhels i desitgem que floreixin; i sobre tot voldriem encomana'ls-hi les ansies de vida que corren en nostres venes.

El dia que logrem veure totes les nacionalitats ibèriques posseïdes de aquestes ansies de viure, coincidirem en ajudar-nos mutuament en empenyer l'ascensió comú, i quedaràn assentats els fonaments del futur Imperi Espanyol o Ibèric.

El senyor Maura i la política catalana

Un il·lustre escriptor pertanyent a un dels grupus més selectes de l' intel·lectualitat madrilenya, diu del Sr. Maura que ha sigut la més forta emoció espanyola de aquets últims quinze anys.

En realitat dintre el medi madrileny, al que hi arriben debilitades o desfigurades les coses catalanes, trobem justificada l'apreciació transcrita i prova d'ella és la gran expectació i la inusitada concurrència que atragué el discurs pronunciat per D. Antoni Maura el dia 21 d'Abril prop passat en el Teatre Real.

Hem tingut el gust de llegir íntegre aquell discurs i sincerament hem de declarar que ell ha consolidat l'altíssim concepte que'ns mereix la altesa de mires, la inflexible ètica i l'excels patriotisme d'aquest home excepcional al que sens exageració cal calificar de la primera figura política de l'Espanya d'avui.

Dit aixó no cal insistir en rendir elogis al senyor Maura. que, altrament, en ploma nostra, podrien semblar vulgar pedanteria.

Preferim intentar l'exàmen de les causes que fins ara han impedit que Espanya pogués treure profit immediat de les excepcionals qualitats que acompanyen al senyor Maura.

Aquestes causes, a nostre entendre, són molt complexes i, unes, derivades del propi senyor Maura i, altres, d'origen agé a ell.

Examinem algunes de les últimes.

Un polític de la fibra i la direcció eminentment renovadora com les del senyor Maura necessita d'una forta corrent d'opinió que l'ajudi, car és formidable l'acumulament de resistències que naturalment han de oposar-se al establiment de una política nova que ha de destruir o perjudicar seculars interessos amparats en l'*statu quo* endèmic de la política espanyola.

¿Ha disposat el senyor Maura fins ara d'aquella indispensable corrent d'opinió?

Si per corrent d'opinió se vol entendre un chor més o menys sincer de lloances purament verbalistes, indubtablement que sí. Però si per corrent d'opinió s'entén la existencia de un extens nucli de convensuts, de partidaris conscients i de auxiliars aptes, s'ha de confessar que aquella corrent no existeix.

El senyor Maura senyala com a actuació immediata a seguir per part de sos partidaris i per part de les dretes, ses hosts afines, la dignificació i consagració de la ciutadania dintre la òrbita que ensenya la Rel·ligió, que preceptua la ètica i permet la Constitució de la Monarquia.

Doncs be, no existeixen prous partidaris del senyor Maura que tinguin el concepte Romá de la Rel·ligió, ni que tinguin prou abnegació per a subjectar-se essencialment als rigorosos preceptes de la ètica, ni que transigeixin amb la Constitució, susceptible d'esser modificada, ni amb la Monarquia que actualment la regeix.

Està clar que aixó fa tèmer que hi hagi pocs catòlics conscientment fidels a les ensenyances Pontificies, pocs ciutadans rigorosament austers i pocs espanyols que tinguin prou patriotisme per a avantposar els interessos nacionals als de secundaries formes de govern. I si realment n'hi ha pocs, és difícil que li resulti al senyor Maura d'eficacia son apostolat.

L'únic nucli nacional que coincideix essencialment amb l'idealitat verament soperba del senyor Maura, és sens dubte el que integra la política catalana, política que té sa genuina força de expressió i efectivitat en la Escola de la Lliga Regionalista.

Llegint l'últim discurs del senyor Maura's pot contrastar la coincidència esmentada entre la major part dels aspectes de la doctrina que predica dit eminent polític i la que a més de predicar posa en pràctica constantment la Lliga Regionalista.

I aquesta última circumstancia ens porta a notar altra de les causes de l'ineficacia actual de l'actuació del senyor Maura.

Per a conseguir el triomf de uns determinats ideals no n'hi ha pas prou amb disposar d'un apòstol que els prediqui, per eloqüent que sigui, és precis utilitzar molts altres medis que no estan a la mà d'una sola persona ni de unes quantes, és precis tocar de peus a terra, sens perjudici de tenir la vista fixa en l'ideal.

I el senyor Maura aixó ho té una mica difícil, és home que sembla no volguer descendir als mil i un detalls de la vida real, als quals és necessari atendre si no's vol topar amb ells i estrellar's-hi..